

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

ΜΑΡΤΙΟΥ, 1844.

[ΑΡΙΘ. 87.]

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΒΑΡΔΟΣ.

[Ίδε την Βιογραφίαν του ἐν Σελ. 47-48 τοῦ παρόντος φυλλαδίου.]

ΣΥΜΜΙΚΤΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ. Ἀρ. 2.
Ἡ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΒΑΝΔΙΩΝ ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΥ.
ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΑΡΧΗΔΟΝΟΣ.

[Συνέχεια. Ίδε Σελ. 17-19.]

Εἴαν ὁ Γελλίμερ ἐγνώριζε τὴν προσέγγισιν τοῦ ἐχθροῦ, ἔπρεπε νὰ ἀναβάλῃ τὴν καθυπόταξιν τῆς Σαρδούς, καὶ νὰ περιορισθῇ εἰς τὴν ἄμεσον ὑπεράσπισιν τοῦ προσώπου καὶ τοῦ βασιλείου του. Ἀπόσπασμα πεντακισχιλίων στρατιωτῶν καὶ ἑκατὸν εἴκοσι τρι-

ῆ. 3

ήρων (διότι τοσαύτην δύναμιν εἶχε πέμψειν εἰς τὴν Σαρδῶ πρὸς καθυπόταξιν τοῦ ἐπαναστάτος Γώδα) ἤθελε συνενωθῇ μετὰ τῶν ἐπιλοκπῶν δυνάμεων τῶν Βανδύλων· καὶ ὁ ἀπόγονος τοῦ Γιζερῖχου ἠδύνατο, αἰφνης ἐπιπεσὼν, νὰ καταποντίσῃ στρατιώτιδας ναῦς, βαρέως πεφορτισμένας καὶ ἀνιχνόους μάχης, καὶ ἐλαφρὰ βρίκια, εἰς τὸ φεύγειν μόνον ἐπιτήδεια. Τρόμος κρύφιος εἶχε κυριεύσει τὸν Βελισάριον, ὅτε ἤκουσε, κατὰ τὸν διάπλουν, τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ ἐνθαρ-